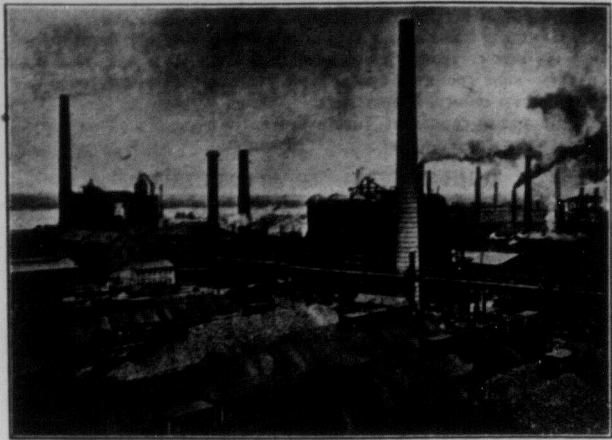

РОЗВИТОК ЕКОНОМІЧНОЇ СИЛИ РАДЯНСЬКОГО СОЮЗА.

Всупереч очікуванням капіталістичного світа, серед якого Радянський Союз мусить знаходитися і який він оточений та в супереч фактові, що царська влада лишила країну відсталого, економічний розвій першої в світовій історії пролетарської держави йде неспинно й стає швидше.

Відбудова знищеного війною народного господарства вже зроблена і Радянський Союз вступає тепер в епоху розбудови того господарства. Він намічує плани поширення на нові лінійні техніки — нових винаходів і поліпшень.

Один з великих Дніпропетровських заводів на Україні.

Відновлення торговельних взаємин з сусідами та другими державами зачинається щойно від 1920 р., по ліквідації горючої війни і блокади.

Основною заграничної торгівлі є державний монопол. Лише державні торговельні установи можуть вести торгівлю з іншими державами. Приватні особи не можуть, хіба за спеціальним дозволом. За кілька років ці державні установи мали поверх широта білора карбонаців обороту з закордонної торгівлі. В 1920 р. ці торговлі вносила лише 30,000,000 карбонаців.

Нова велика електрична Штерівська станція в Донбасі; на Україні, збудована й відкрита минулого літа.

Починаючи з фискальним 1926-27 роком Рад. Союз зачинає вивозити більше, чим ввозити, бо піднісється продукція радянського промислу і рільництва. Вивозять нафту, газолін, вугіль, залізну руду, хлібне зерно і пр. Від 1. жовтня минулого року до 30. червня ц. р. вивезено з Рад. Союзу товарів на суму 577,700,000 карб., а привезено чужого товару на 505,500,000. І хоча перед війною дії поміжків вивозили хлібного зерна більше, як тепер його вивозиться, то тепер продукція хлібного зерна є чим більша, як була перед вій-

ною. Але тепер населення само споживає більше хліба, як перед війною. Давніше селянини пшеничного хліба не в багатого, а вживав більше житнього. Тепер навпаки: селянство їсть більше пшеничного хліба, а жито продає. Не лише з пшеницею таке, але й з другими продуктами села: маслом, яйцями, м'ясом і т. д. Колись була драчка, був випис і селянини мусів продавати, віднімаючи останнє від власного рота. Нині 35% селян звільнені від податку, отже не мають потреби продавати ті продукти в такій кількості, як давніше продавали.

Зірвання торговельних зв'язків з Британією ніяк не пошкодило розвою радянської промисловості і загального добробуту, бо тих товарів, які радянська влада не могла купити в зарозумілих Англіїців, вона купила в других країнах, головне в Німеччині, Злучених Державках і Скандинавії. Бачать твєдодобі британські консервати, що зробили дурницю, та не випадом їм плювати собі в лице.

Величезні засоби в творчій людській силі та великі природні багатства ставлять Радянський Союз на рівні з Злученими Державками і хоч фабрична промисловість Рад. Союзу є далеко менша, як Злуч. Держав, суцільна система народного господарства в Союзі дає йому змогу дорівняти до цього урівня.

А. Микола.

ПОЛІПШЕННЯ СТАНОВИЩА СТУДЕНТСТВА.

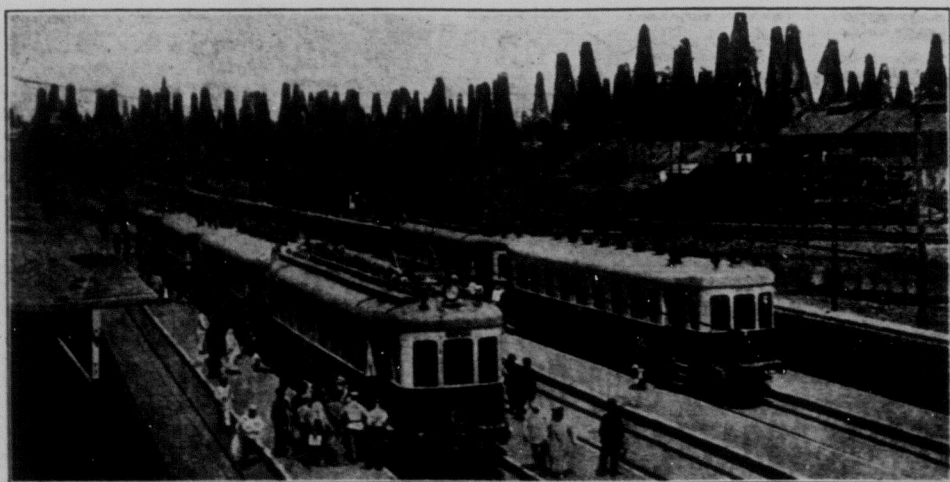
Раднарком ухвалив запровадити в життя кілька заходів, щоб поліпшити становище українського студентства.

Ухвалено збільшити кількість стипендій на 3,350, довівши загальну кількість до 25,000. Усім підприємствам та установам, що видавали цього бюджетного року персональні стипендії, запропоновано продовжувати виплату цих стипендій поки стипендіати не закінчать навчання. Особливу увагу надано житловій справі.

Асигновано 600,000 карб. на будівництво та ремонт приміщень для студентства. З цієї суми 275,000 одержує Харківський округомком, по 125,000 київський та дніпропетровський, 7% одеський. До того округкомком повинні асигнувати такі самі суми зі своїх коштів.

В одному з найкращих театрів Радянської України, "Березиль", підготована робота до найближчого сезону в повному ході. П'єсу "Яблуневий полон" опрацював режисер Борник, П'єсу "Войчек" Біхнера розроблює режисер Л. Курбас. Теж Л. Курбас ставитиме нову п'єсу М. Куліша "Народний Малахай", а режисер Тягно приготує драму М. Ірчана "Підземна Галичина" і п'єсу "Отель". Одночасно з цією роботою в театрі провадиться велика праця над акторами. Запрошені викладачі-фахівці читають лекції з української мови, роблять постановку голосів, провадять вправи по фізичній культурі і плястиці.

ЗА ЩО НЕНАВИДЯТЬ НАФТОВІ КАПІТАЛІСТИЧНІ ПАРАЗИТИ С. Р. С. Р.

На цьому образку показано один з осередків нафтової продукції в Баку, на радянському Кавказі. Радянська нафта тепер успішно конкурує з американською та англійською нафтою на світовому ринку.

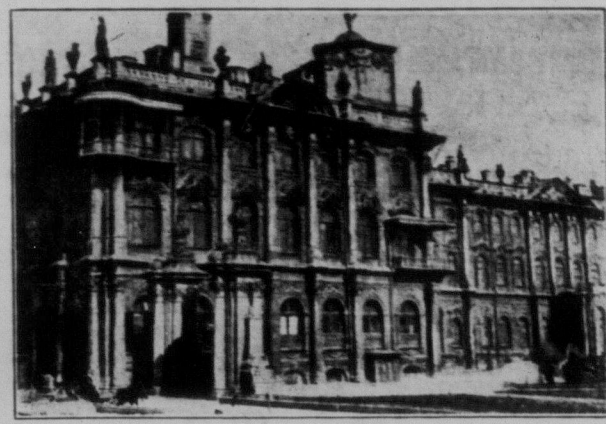
Палати праці в Радянському Союзі

Колись, ще до революції, були на Україні лише палати пануючої класи, палати визискувачів — так само, як би й тепер в цілому капіталістичному світі. Чи чули ви десь про палати праці в капіталістичних країнах, яким ще й держава давала-б підтримку?

Ні, ви про таке не чули й не почуєте. Зате ви всюди побачите палати-клуби великих капіталістичних організацій, до яких працюючим дістається та-ше, як на сєме небо (коли-б воно справді існувало).

зосереджені в Києві до революції. Те саме було й по цілій Україні, хіба в дещо меншому розмірі — залежно від величини міста. В Одесі, наприклад, це був найбільший центр погромницької агітації, як в Києві.

Під ці дворянські клуби та "собранія" відведені були найкращі будинки в містах, з розкішними садами, з зеркальними стінами, немаче в казці. "Навіть не вартитися. — як пише про це в київській "Пролетарській Правді" Григорій К., що було саме так. Якесь огидлив-

Бувша царська зимова палата в Ленінграді, нині Музей Революції.

заврашив всі оті бувші "собранія" під робітничі клуби, дійшло до того, що бракує приміщень під клуби. І так по цілій Україні. Всі буржуазні клуби перетворено в робітничі, віддано під клуби багато інших бувших панських будинків, і їх вже не вистарчає та тепер по всій Україні будується десятки нових величезних Палат Праці.

В самому Донбасі, вуглево-

ЦАРІВ НЕМА, АЛЕ ФОНТАНИ ГРАЮТЬ.

Бувша царська літня палата в Петергофі, нині музей для працюючих.

індустріальні центри України, до 10-их роковин Жовтневої революції збудовано десять Палат Праці.

Що в тих клубах робиться? Там відбуваються зібрання, доклади, дискусії; там є великі театральні сали, бібліотеки, читальні, кімнати для спорту; там працюють політично-освітні гуртки, гуртки фізичної культури, драматичні, музичні, хо-

містяться в бувших поміщицьких палатах. В інших селах селяне збудували собі нові будинки, а в інших менших позасіновували хати-читальні. В них також відбувається та сама праця, хіба що в меншому розмірі, як в містах, бо сказано-ж село — не місто.

Всі ці клуби, як і селянські будинки зв'язані із своїми центрами, з Києвом, Харковом,

Бувша палата князів на Кримі, тепер санаторій для хорих робітників і селян.

ральні, або, як каже Григорій К., "гуртки всьлякої музики — від гармонії і балайки до духових і струнних оркестрів, інколи з високою кваліфікацією".

Ці клуби стали осередками переживання м'яса і наблизження їх до ідей революції. Коли в клубах стає тісно, а головню літом, коли можна розвинути працю на дворі, ті що навчилися в клубах, виносять свої здобутки на площі перед багатотисячною масою. Суботами й неділями цітом в Києві відбуваються клубні вистави на майданах чи в парках і притягають по 50,000 гляда-

Москвою й иншими великими радянськими центрами, з науковими, кооперативними, сільсько-господарськими і індустріальними інституціями радіо-апаратами. В клубах і селянських будинках слухають їх члени не тільки викладачі на різні теми, концертів і співів власних місцевих сил, але через радіо-гучномовці слухають вночі різних радянських політичних і культурно-освітніх установах — з Москви, Києва, Харкова. Така величезна роль Палат Праці на Україні. І ними тепер рясно Україна всяна.

Мусій.

ПАЛАТА ПРАЦІ.

Будинок робітничого клубу в Донбасі, на Україні. До 10-их роковин Жовтня збудовано й відкрито в Донбасі десять таких нових Палат Праці.

Однак, коли в так званих "демократичних країнах" існують подекуди сяк-так споряджені бідняцькі робітничі клуби, то в бувшій царській Росії нічого подібного до робітничих клубів не існувало. А коли й траплялося щось посереднє між робітничим - міщанським - буржуазним клубом, то на Україні й це було російське й служило розсадником русофікаторства, а не культурного оствідомлення мас в класовому й національному дусі.

Ми беремо за приклад такий український культурний центр, казка, що була колись дійсно, якийсь тяжкий кошмар, що його уважали за нормальний стан".

Бачите — радянський громадянин нині, в 10-ту річницю Жовтневої революції, не вартитися, не хоче вартитися, просто дивується, що воно колись таке було.

Коли так, — спитаєте ви, — то що там тепер є на місце цієї "огидливої казки"? А тепер там є те, що ті всі дворянські клуби, офіцерські, кузєцькі, комерційні та інші "собранія" перетворено в робітничі кло-

бушки, що була колись дійсно, якийсь тяжкий кошмар, що його уважали за нормальний стан".

Бачите — радянський громадянин нині, в 10-ту річницю Жовтневої революції, не вартитися, не хоче вартитися, просто дивується, що воно колись таке було.

Коли так, — спитаєте ви, — то що там тепер є на місце цієї "огидливої казки"? А тепер там є те, що ті всі дворянські клуби, офіцерські, кузєцькі, комерційні та інші "собранія" перетворено в робітничі кло-

Нові мешкальні будинки для робітників в Донбасі. Радянська влада будує цілі села для помешкань робітництва у індустріальних центрах.

к Києві. До Жовтневої революції був в Києві "Дворянський Клуб", в якому мільонер Бродський грав в карти з генерал-губернатором; було "Офіцерське Собраніє", в якому тільки офіцери царської армії було "Кулецьке Собраніє", в якому грали в карти й весело провадили час купці; було тришки нижче за него "Коммерське Собраніє", в якому найбільше танцювали; був ще "Клуб Приказчиків", де аматори (клерки, що працювали в магазинах), грали сентимен-

тальні драми та співали такі самі романси; був клуб "Родина", в якому запічні українські патріоти ходили у вишиваних сорочках, а про політику говорили між собою пошепки, бо туди заглядали царські шпони; було ще "Общественное Собраніє", де кадетські (буржуазно-ліберальствующі) інтелігенти грали в "вінт", "преферанс", та показували чорні сотні дулю в кишені; були ще чорносотенно-погромницькі "Русское Собраніє", "Союз архангела Михаила", союз "Духлавий Орел" і численні "Чайніе союзу истинно-русского народа", в яких проповідувалися погроми, вчилися різати ножами та бити гумовими киями.

Перепрацьовані й хорі робітники набираються здоров'я в одному з бувших панських будинків, нині санаторій для трудящих на одесььких лимані.

тальні драми та співали такі самі романси; був клуб "Родина", в якому запічні українські патріоти ходили у вишиваних сорочках, а про політику говорили між собою пошепки, бо туди заглядали царські шпони; було ще "Общественное Собраніє", де кадетські (буржуазно-ліберальствующі) інтелігенти грали в "вінт", "преферанс", та показували чорні сотні дулю в кишені; були ще чорносотенно-погромницькі "Русское Собраніє", "Союз архангела Михаила", союз "Духлавий Орел" і численні "Чайніе союзу истинно-русского народа", в яких проповідувалися погроми, вчилися різати ножами та бити гумовими киями.

Ось як розсадники царсько-погромницької культури були

тальні драми та співали такі самі романси; був клуб "Родина", в якому запічні українські патріоти ходили у вишиваних сорочках, а про політику говорили між собою пошепки, бо туди заглядали царські шпони; було ще "Общественное Собраніє", де кадетські (буржуазно-ліберальствующі) інтелігенти грали в "вінт", "преферанс", та показували чорні сотні дулю в кишені; були ще чорносотенно-погромницькі "Русское Собраніє", "Союз архангела Михаила", союз "Духлавий Орел" і численні "Чайніе союзу истинно-русского народа", в яких проповідувалися погроми, вчилися різати ножами та бити гумовими киями.

Ось як розсадники царсько-погромницької культури були

КЛУБ ПОЛІТИЧНИХ ЕМІГРАНТІВ ЗАХ. УКРАЇНИ В ХАРКОВІ.

Загальні збори політичних емігрантів Західної України (Галичини, Буковини й Волині) в Харкові 20. березня 1927 р.

Ось як розсадники царсько-погромницької культури були

Ось що каже самий мешканець Києва — каже, що навіть